

Sygn. akt IV Ka 21/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy - IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Andrzej Środek
Sędziowie	SO Marek Poddębniak SO Włodzimierz Przysłupski (spr.)
Protokolant	stażysta Antonina Kubiena

przy udziale Marcina Polańskiego

Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej w Legnicy

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2013 r.

sprawy **A. K. (A. K.)**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Głogowie

od wyroku Sądu Rejonowego w Głogowie

z dnia 2 października 2012 r. sygn. akt II K 693/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego **A. K.** środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IV Ka 21/13

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Głogowie oskarżył obywatela U. – A. K. o to, że:

w dniu 23 marca 2012 r. w G. woj. (...) jechał jako kierujący samochodem osobowym marki B. o numerze rejestracyjnym (...) po drodze publicznej, znajdując się w stanie nietrzeźwości (wynik badania I-0,86 mg/l, II – 0,64 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu),

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Głogowie wyrokiem z dnia 02 października 2012 r. (sygn. akt II K 693/12):

I. na podstawie art. 66 § 1 i § 2 kk oraz art. 67 § 1 kk postępowanie karne przeciwko oskarżonemu A. K. warunkowo umorzył na okres próby 1 (jednego) roku,

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U.

z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami) zwolnił oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i nie wymierzył mu opłaty sądowej.

Powyższy wyrok w całości zaskarżył apelacją Prokurator Rejonowy w Głogowie, zarzucając:

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, polegający na wyrażeniu błędnemu poglądu, iż stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego A. K. - popełnionego

w okolicznościach przez sąd ustalonych – nie jest znaczny i w następstwie tego niesłuszne warunkowe umorzenie postępowania, podczas gdy właściwa ocena rodzaju i charakteru naruszonego dobra prawnego, jak również całokształt elementów przedmiotowych prowadzi do przeciwstawnego wniosku, a mianowicie do wniosku, że stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez w/w z całą pewnością nie jest nieznaczny,

II. niesłuszne niezastosowanie przez Sąd wobec oskarżonego A. K., środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz brak orzeczenia o świadczeniu pieniężnym, gdy uwzględniając okoliczności obciążające oskarżonego, w szczególności znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu wyrażający się poziomem stężenia alkoholu w organizmie oskarżonego, zastosowanie wobec oskarżonego jedynie środka probacyjnego bez orzeczenia dodatkowych obowiązków nie stanowi dla sprawcy żadnej dolegliwości, a tym samym nie spełnia celów prewencyjnych.

Stawiając takie zarzuty, apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest częściowo zasadna.

Dotyczy to zarzutu nieorzeczenia w stosunku do oskarżonego A. K. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Wprawdzie orzekanie takiego środka karnego na podstawie art. 67 § 3 kk w związku z warunkowym umorzeniem postępowania karnego, ma charakter fakultatywny, to jednak w realiach niniejszej sprawy, orzeczenie wobec sprawcy przestępstwa z art. 178 a § 1 kk, zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych – wydaje się w pełni zasadne i konieczne.

Ustalono bowiem, że w krytycznym czasie stan nietrzeźwości oskarżonego był znaczny (około 1,72 ‰ alkoholu w wydychanym powietrzu)

i w takim też stanie prowadził on samochód ulicami miasta G.. Podjął też próbę ucieczki w czasie zatrzymywania go przez patrol Policji.

Okoliczności te, zdaniem sądu odwoławczego, uzasadniają orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Dlatego też Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok na niekorzyść oskarżonego A. K. w ten sposób, że na podstawie art. 67 § 3 kk orzekł wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku.

Nie zasługiwał natomiast na uwzględnienie wniosek główny apelacji o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Myli się bowiem apelujący zarzucając, że Sąd Rejonowy, umarzając warunkowo postępowanie karne wobec oskarżonego A. K., dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia.

Sąd odwoławczy w pełni aprobuje zawartą w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, argumentację faktyczną i prawną, odnoszącą się do zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania karnego.

Dlatego też Sąd Okręgowy w pozostałym zakresie utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Kierując się natomiast względami słuszności, sąd odwoławczy na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.